

Publicerad 2009-01-05 08:18 av wildrosen

GRYNINGENS LÄNGTAN

När vintergatan släckt sina lanternor,
och nattens skuggor vaggas till ro.
Ser jag gryning tändas bortom slocknande stjärnor,
sträcka sina gyllene armar mot himmelskt bo.

Strålande vacker föds hon ännu en gång,
längtansfulla blickar mot jorden hon sänder.
En ny dag vaknar i morgonbrisens sång,
skapad av kärleksfulla händer.

Minuter blir till timmar och dagen åldras fort,
likt sländans liv från gryning till solnedgång.
Min vandring på jorden är kort,
en ny väntar på att väckas i morgonbrisens sång

.....Carpe diem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren wildrosen med Poeter.se id #21435 innehar upphovsrätten